

טיב הקהילה

כס"ד

דער בלעטל

י"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' אויף אידיש

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

ויגש
ד' שבת תשפ"ג
די צייטן לויט אפן יודישן יאר

זמן הדלקת הנרות ומוצ'ש

4:09	הרה"ץ
5:26	מוצ'ש'ק
6:00	ה'רת

גמ' ש"ך זמן קריאת ספרת האלהים

9:29	סוד'ה א	9:59	סוד'ה ב
9:59	סוד'ה ג	10:29	סוד'ה ד

לידת ספר

טיב

המערכת

♦ וְתָהִי רוּחַ יַעֲקֹב ♦

וויפיל צער, וויפיל עגסט נפש, וויפיל איבערדיגע יסודים גייסטן אריבער אין לעבן, וויפיל פאל גייסטן אריין אין א דרוק אין א שרעק אין א צייטעניש, און צום סוף זעט מען אז דער בער איז נישט געווען אפי' טרייס, און דער טאגער שרעק און זארו איז געווען איבערדיג איבן וואלטסטו נאר געקענט קוקן אויף ווייט און הייסן אז דווקא פון דער זאך וואס דו האסט אויף סודא געהאט דערפון, דווקא פון דארט וועט די ישועה קומען - דעסאלט נישט נאר וואלטסטו זיך נישט געזארגט נאר דו וואלטסט דין געשרייט מיטן העלן סיבה, וואלטסטו געטאגט פון שטחה אויף די צדה אין וועלכע דו ביסט אריינגעפאלן, אבער דו האסט געקוקט מיט געווענליכע פשוטע פלישייגע אויבן און קיין אסנה, אויבן וואס זענען נאר דאס וואס פאסירט דא און יענע, און זעלבסטשארטענענליך אז דאס וואס דו האסט געזען איז געווען צו שווער צו פארטראגן, און דעריבער איז דיי זענעקסטע צער.

סיד פארשטייען טאגנישט אין די טויזנט קדושה פון די אמת הקדושים מיט אונזער אריבער שפראך קענען סיד בכלל נישט רעדן איבער זיי און איבער זייערע נסיונות, שווערעווענע קענען סיד זיך אויסלענען א פיסר השכל וואס אז אונז נעג דערפון, פון דאס וואס אונזערע אויבן האבן געזען און אונזערע אויבן האבן געהערט.

אלאז יעקב איינט האט געהאט צער און האט געטרויערט א לאנגע צייט אויף זיין זון יוסף, צוויי און צוואנציג יאר האט ער זיך געפונען אין טרויער און האט זיך אנגעטון מיט א זאך און האט זיך נישט געזאלט לאזן טרויערן, און דאך נאך די אלע יארן, ווען עס איז אנגעקומען צו אים די בשורה אז זיין זון לעבט נאך און ער איז א קניע אין סגרים האט זיך דער רוח הקודש צוריקגעקערט צו אים, אויף עס שטייט אין פסוק וְתָהִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיכֶם, און דעסאלט האט ער געזען אז בסתם די אלע יארן האט ער געהאט א צער און געקלאגט אומזיסט, און נאכטער, אז דווקא פון דעם וואס יוסף איז צוגעשטען געזאגן פון אים איז געקומען די ישועה אין א צייט פון עגנשאפט.

עס ווערט געלעבט אין שולחן-ערוך: וְיָבֵא אִתּוֹ לְבָרֶךְ עַל הַרְעָה קִשְׁם שְׂחֹא מְבָרֵךְ עַל הַחֹבֵל, א סענעט איז שחויב צו דאנקן אויף דאס שלעכטס אויף ווי ער דאנקט אויף דאס גוטס. דאס איז וויבאלד אין רע יודר סלעגליה קיין שום שלעכטס קומט נישט אראפ פון אויבן, און סיד דארפן הייסן אז אין יאוש געלם קלל, קיין יאוש איז נישט פארדאנקט אויף דער העלטה, און אין איין רגע וועט דער אויבערשטער עפענען אונזערע אויבן און דער סענעט וועט זען אז דער באצער צער וואס ער האט געהאט אויף דער העלטה איז געווען אומזיסט, און אלע געשעענישן וואס ער האט געפיינט אז קום אה א צדה, ווערט צום סוף קלאר אז זיי זענען געזאלדיגע רחמים.

לאו אפ דעם צער און די דאגה, ווארף אונזען דעם יס'קל, און גלייב באשעה שליש'ה אז קל' סה דעביד דעקאן לטוב עב'ה, אלעס וואס דער אויבערשטער טוט איז צום גוטן.

(קל' די טיב הוועט-העט)

טיב

הפרשה

מער ווי דער בעל הבית טוט מיט'ן ארעמאן - טוט דער ארעמאן מיט'ן בעל הבית

אי די וואכעניגע פרשה לערנען מיר איבער די יודיה פון יעקב אבינו קיין ארץ ישראל. די תורה'ק ברענגט אראפ די ווערטער וואס יוסף הצדיק האט געשיקט זאגן פאר יעקב אבינו, אים איבערצוגיין ער זאל אראפקומען קיין ארץ ישראל און זיך באזעצן אין איר. יוסף הצדיק זאגט פאר יעקב זוכלולתי אתך שם, כי עוד חמש שנים רעב, פן תודש אתה וביתי וכל אשר לך. ער שיקט אים זאגן אז ער זאל אראפקומען קיין ארץ מצרים, ווייל די הונגער אין די וועלט, גייט נאך אנהאלטן פינף יאר און אז דו און דיין משפחה זאל נישט אויסגיין פון הונגער, וואלטו קומען קיין מצרים. יעקב אבינו איז אראפגעקומען קיין מצרים אבער איינמאל יעקב אבינו איז געקומען צוגיין קיין מצרים ענדיגט זיך די הונגער.

עס האט פאסירט פונקט די פארקערטע ווי יוסף הצדיק האט געזאגט פאר זיין טאטע. אנשזאט אז ער זאל זיין דער משפיע פון פרנסה פאר די באנצע וועלט און פאר זיין טאטע, איז יעקב אבינו געזאגן דער משפיע, אין זיין זכות האט די באנצע וועלט צו עסן אין די קומענדיגע פינף יאר.

די געשעעניש לערנט אונז אויס א שטארקער לימוד. עס טרעפט זיך זייער אפט אז א מענטש טוט א טובה פאר א צווייטן, דער וואס טוט די טובה, איז איבערגעצייגט ביי זיך אז ער טוט זיט יענעם א חסד, אבער באמת איז עס פונקט פארקערט, דער וואס טוט א טובה מיט א צווייטן, טוט אסאך א גרעסערע טובה מיט זיך אליין.

אין האב אמאל געהערט אז עס איז געווען א איד וואס האט אויסגעהאלטן זיין איידעם מיט אלע זיינע געברויכן ער זאל קענען נאך די חתונה זיצן און לערנען מיט ישוב הדעת. די קעסט האט אנגעהאלטן א שיינע פאר יאר. ווען עס איז אריבער עטליכע יאר האט זיך דער שווער מיישב געווען אז עס איז געקומען די צייט אפצושטעלן דער סדר, אז דער איידעם זאל ארויסגיין ארבעטן און זיך לערנען א פאך און אויפהערן לעבן אויף זיין חשבון.

איידער דער איד האט געטון למעשה איז ער אריבער צו זיין רבי און זיך שאלט עצה געווען מיט אים צי ער זאל טון אזא שריט אדער נישט. נאכן פארלייגן זיין שאלה פארן רבין האט ער פאקומען פון דעם רבין אן אינטערעסאנטער ענטפער. דער רבי האט אים צוריקגעפרעגט ווער זאגט דיר אז דו האלטסט אויס דיין איידעם, אפשר איז עס פונקט פארקערט, אז די פרנסה און הרחבה וואס דו האסט, קומט צו דיר אין זכות פון אויסהאלטן דיין איידעם?

דער איד האט געהערט וואס דער רבי האט אים געזאגט, אבער ער האט עס נישט אנגענומען. ער האט געלאזט ווייסן פאר זיין איידעם אז ער גייט אפשטעלן זיין געהאלט.

עס האט נישט געדויערט לאנג און א טראגעדיע האט באטראפן די משפחה, דער איד איז אוועק פון די וועלט. עס האט זיך ארויסגעשטעלט א מוראדיגע זאך. דער שווער האט געמיינט אז ער שטיצט זיין איידעם, אבער באמת איז עס געווען

מען קען הערן שמועס'ן און דרשות פון מורנו ורבנו שליט"א - אין א עקסטערע נומער
אידיש: 073-2951321 לשה"ק: 073-2951320

טיב הודעות

זמנים אויף קבלת קהל
0534-100024

י"ר הוועדה הרוחנית: ר' יעקב רבינוביץ | עורך: ש. גולדשטיין

די מפרשים זענען מדייק (און זייער גוט) צו זאגן אז און און און... האט זיך נאך יסוף הבריק געזאלט לעבער איטהאלטן, באר ער האט שוין מער נישט געקענט. אין די מפרשים זענען דא אהאך טעמים און טעקעלענען איבער די זאך וואס האט גוט געקען אז זיין הארץ וואל צוגראן זעהן, אז ער וואל זיך מער נישט קענען איטהאלטן.

אן ארומלעך און איינצוהאלטען טעקעלענען זענען געברענגט אין ספר 'דברי ישראל' (מאדערן - דערטע טעיל, און דאס וואס עס איז געלעגען פאר די שטימע צו איינעמען די הארץ פון יסוף. איז געקומען דורך פון נאך געטאג, וועלכע טוט בארייכערן אלע סארטעס פונעם הארץ און דעם געשט, און האט האבן די שטימע געטון לייען עצה פון יעקב אבינו ווייל ער זאגט: 'אם בן אפוא לאח קילו קרוה סקוקה הארץ בקלבים והאריה קלח סקוקה וכו'.' דערמיט האט זי יעקב אבינו פארמאגט, אז זי וואלן ס'זענען מער זיך פון די געטאגען פון ארץ ישראל וועט זייער מילד זיין. 'והידידו לארש מנהל, דאס הייסט, אז נאך דעם זען די אים איינערצייט פון מנהל פון שבת קודש, דאס איז ביי די צייט פון שלשטענדיות, וועט דרעקן, און איר וועט זענען צוזאמען פון די זמירות הארץ, איר ווי ס'רוד זענען אז צענדליגע זענען פון זייערע ארבעט וועט איינעמען זיין הארץ, וויבאלד דער נח פון דיגען מיט קרובת אלקים, איז איינשטאנד זיין איינצוהאלטען און די סעפער פונעם הארץ פון א מענטש, איר ווי דאס געטאג ווערט אנגעזען 'קלמס הלב'.

זענען טאקע די ברייער געקומען אויף שבת קודש צו יוסף הבריק איר ווי עס איז מוזט אין פסוק (און ער זאגט: 'קרא את האלילים בקרנה הקנה קנה וקנה', דאס מיינט מען זיך צווייטענען צום שבת, איר ווי עס שטייט אין פסוק (און ער זאגט: 'קנה קנה קנה קנה וכו'') ווי עס וועט זיך פון די שבת קודש וכו'.

און עס וועט זיך פון די שבת קודש וכו'. האט דאס איז שלש סעודות, דער סעודה פון זייער טאטע יקרא קרא עיל, איר ווי עס שטייט ווייטע (און ער זאגט: 'אני יאכל האלילים בקרנה').

ביי אים דעם געהויבענעם שלשטענדיות, זענען די היליגע ברייער די קלעבן קען זענען, און האבן געזען פון די אידות פונעם היליגע לאנד, לייען סוד פון די אידות וואס די האבן געזען בייס טאטלס הויז, און האבן השמנה געטון בהשגחה שלמה אויף מורה יוסף, איר ווי די האבן ווייטע געזאגט (און ער זאגט: 'אני יאכל האלילים בקרנה וכו'') אז נעמען קפודים קפודים אויך דאס הארץ פון יוסף איינעמען געווארן אז עס שטארקע געקעמט צום טאטלס הויז, ביז ער איז אנגעקומען צו א סבא ער די האט זיך שוין מער נישט קענען איטהאלטן. דער היליגע זען פונעם האטלס הויז, האט איינעמען זיין הארץ און זען דארט ווייטע און רבי ישראל, זי ווי ער איז מאריך און דעם גבול סעם וועט.

אז די געטאגען וועלכע קומען פונעם הויז און פונעם שריש פון א מענטש, קוקטן הארץ צו וועלכע ער געהערט, האט א מוראדיגע שטארקע נח איינצוהאלטען און די סעפער פון זיין זעל, און אים צווייקעטן מיט ליבשאפט און ער שוועט און זיך נאטן אין הימל. איר ווייטע זען פונעם האטלס הויז, האט איינעמען זיין הארץ און נאך אונטער זייער געוואלדיקן רושם, האבן מיר איינגעקליבן א מעשה נרא פונעם האטערליכן ספר 'טיב הוועדים - חבנות', וועלכע הענט אום לערנען איבערן געוואלדיקן נח פון א היליגע יונק, וואס איז איינשטאנד צו מורח בהשגחה זיין אפילו דעם געטען חסות און דער מערסט דעווייטערטע פונעם זיין שווער.

אירע פון די חסידים וואס האבן זיך געוויקט צוילא דעווייטערטע פונעם אלטן סארטענער רבי'ן זייער זען פונעם היליגע ווייטע זייער איז געווען א חסיד מיטן טאקען דברי אברהם קעשיטער. זיין שווער, וועלכע איז אויך געווען א פייערדיגע סארטענער חסיד, פלעגט מיטשפילן מיט אים פון צייט צו צייט געווען רובן צום היליגע רבי'ן קיין סארטראד.

עטליכע יאר נאך די חתונה פון רבי אברהם, באדעם וואס עס האט זיך געענדיגט דעם געווענליכן סוד פון 'קעסט', ווען דער אירעם דעם ביי זיין שווער'ס טיש, איר זיין שווער צוגעטאגען צו אים און אים געזאגט: 'זי, ביז היינט האב איר זיך געוואלטן ביי מיין טיש, און איר האב זיך צוגעשטעלט אלע זיינע געברויכן איר ווי איר האב זיך אנטשטענעטען. אבער יעצט איז געקומען די צייט אז דו וואלט

אירענעמען דעם יאך, און זיך שטיין פון די פלאג פון זיינע הענט, טרעף זיך עפעס א גוטן געשעפט, און דער אייבערשטער וועט זיך העלפן.

האט זי אברהם געענטפערט זיין שווער: איר ווי ביז היינט, האבן מיר נישט געטון קיין שום זאך און צו בעטן דעם רבי'ן פאר זיין צושטימען לאנד שוין צוזאמען ביז אונזער קעמערדיגע יונק קיין סארטראד, און מען וועט פרעגן דער קודש פונעם רבי'ן דעווען. ווען די זענען אנגעקומען קיין סארטראד, איז דער אירעם אירענעמען צום רבי'ן, און האט פארענליעט פאר אים דעם נאמען ענין. דער רבי האט צוגעשטימט אז דער אירעם וואל פון איר ווי זיין שווער'ס עצה, און האט אים געוואלטן הצלחה. ווען ער האט שוין

דער כח פון א ניגון "זלא יכלי יוסף להתאפק לבל היציבים עלי וכו' מה, א

געוואלט אריינגיין פונעם ציטער, האט אים דער רבי צווייגעקומען, און אים אנגעקודשט מיט א וויכטיגענליכן בליק, וואס האט אים ווערמאכטן דורך און דורך, האט ער אים געזאגט מיט א שטארקן טאן: וואלט געדענקען! עס איז דא אן ענין פון 'קדיש יקרי ביקר' - ער האט אבער נישט ערקלערט וואס ער מיינט דערמיט צו זאגן.

אירע פון די ספעציעלע חסות און כשרות מיט וואס דער אייבערשטער האט געשאקען רבי אברהם, איז געווען דער נח פון דענען, פון יונגהייט און האט ער אלעמאל ליב געהאט צו זינגען. ער האט געהאט א גאר זיסע שטימע, פארמאגנדיג א קלארע שטארקע און אנגענומען קול, וואס האט איבערגעלאזט יעדן בארייכערט, יעצט, זענדיג אן ארבעט פון וואס זיך צו שפילן, וואס וואל איינברענגען א שיינע רבנות, איז אים איינגעפאלן איינצוהאלטן די ארבעט פון דענען.

ער האט אנגעהויבן ערשיינען אלס א זענער ביי סביבות, ווערט און פארשיידענע צוזאמענקומען, אהרבייג פאר א נידעריקן פרוי און ביי קליינע באשיידענע מיטות, ער איז אבער נאך שטעל אנקומען צום העכסטן שטאפל, און זיך גוט אוועקגעשטעלט אין זיין ארבעט. זיין שטימע און זיין געטאג זענען געווארן פילמאכט בעסער, נאכן שטארקן שטייגען זיין איינצוהאלטען זיין קול, און דורכזיין גרויסליך אלע אירעלע געדרייטען פונעם חבנות המודים, נאכן שטעל איר זיין נאמען באוואוסט געווארן אלס אירעם פון די גרעסטע דענער אסאך מענטשן פלעגן זיך צוזאמענען צו הערן זיין געטאג, און האבן זיך נישט געקענט נעמען אפזאנדערן פון זיין זיסע שטימע, און יעדן ארט וואו ער איז געקומען, האט זיך צוזאמענקליבן א נירטן צאל פון זיינע אנהענגער, און זיין הצלחה האט זיך געדרייט אלס מער און מער.

ווי די שטיינער איר, ווען דער מענטש זעט אז ער איז איר מצליח טוט ער נישט דעקן אפילו א מיטל - אונזער רבי אברהם האט געמאכט פארשידענע די באבע צייט, און האט אנגעהויבן ערשיינען ביי זיינע צוזאמענקומען, און האט אפילו אנגעטען ספעציעלע לאזונגען קעגן לבל!

כאטש אן אהרבי איז ער געווען דער 'זיינער חסיד' וועט זייער, איז ער אבער מיט די צייט געווארן דער איינערצוואנאליכער שטייען און זינגען מען האט אים מיט נירטן כבוד אנגעטראגן צו קוקען זיינע און אירע ערליי שטימע און לענדער אבער זי באבע וועלט, ביי זיינע הערליכע צוזאמענקומען, נאכן אן ווייט, און אפילו ביי ג'ראשע סביבות איז ער אפט געגאנגען זינגען, און וואו ער האט נאר געלאזט הערן זיין שטימע האט מען אים איינגעקליבט ווייט און בייט.

נאך א תקופה פון געמאלדענע הצלחה, ווען די ברייער באוואוסטן האבן געעמען פארבלענדן זיינע אירען - האט רבי אברהם קעשיטער אנגעהויבן טראכטן איינצוהאלטענע חסידות, לא עילוי, ווי פאלגט: וויבאלד זיבט זיין ארבעט קום איר און איר ספרטענטע פלעגט איר פארשן פון א ציבור וועלכע זענען נישט פון די מיליגע אידן, און ער פיר רוב זען איר פארשן פון גיט ארעו שטיכלים, און נאר אין געצילטע פלעגל זען איר פאר א ציבור אירן ריאים וועלטליך. אויב איר, לאנד סאכן א שפעטן חשבון, אז וויבאלד רוב פון מייער אנהענגער זענען פון אן אבער דורג, וואלט מאכט געווען אז ווען איר קום זיינע, וואל איר צוזאמן מיין לבוש צו מייער אנהענגער, ווייל וואס ערשיינען פאר זיי מיט א חסיד'ען לבוש, טוט צוברענגען

א געוויסער 'מורדה', צווישן דעם זענער און דעם ציבור, א שטיקל דעווייטערטע פונעם קהל. כדי זיך גוט איינצוהאלטען מיט די באדייליגע, דארף מען זיך אפלייזן איר ווי די -

מחשבת לעמדה, האט אברהם באשלאסן, אז עס איז נישטא קיין ברידה, און מען דארף זיך צומאכן צום קהל, און איר עס איז נישט איר ריכטיג און פאסיג - חסות לייען ער האט גלייך אנגעשוין זיין היליגע בארד און פיאט, זיך אנגעטן א קרוין רעקל מיט א קלענענען שפיטל - ווי זיך געלאזט וואקסן א צופרייענעם שטאם, ביז ער האט באקומען א 'מאסיק' שבתונדיקע ארבעט פון א וועלטבארייטער זענער! דער איינלעך און מצוינדיקע ארבעט פונעם חסיד'ען איז איר פארשאווען געווארן, און דאס באבע היליגע הורה פונעם, איז איינצוגעטען דורך די

חיות הסערא אוראל! די שווערע קליפה האט זיך באקומען ביי אים, ווערנדיג פאר איר אן קער נקבע ריל. זיין ווייטערדיגע גליטשן האט נישט געווען זייער לאנג - דיענדיג אנגעטן אזוי ווי די שטיכלים האט ד' גיט, האט ער זיך ערליכט אביסל מער, פילע זאכן וועלכע זענען נישט פאסיג פאר א פייערדיגע חסיד אנגעטן מיטן חסיד'ען לבוש, זענען אבער יא פאסיג נישט ווי א למחולה שבלחולה פאר אירעם וואס איז אנגעטן ווי א טו, ארעו כמעט ווי -

אנגעהויבן האט זיך עס מיטן גרייטענען אן חפילה בצבור. ווען עס איז געקומען דער צייט צו האזענען, האט ער זיך שטיל אוועקגעשטעלט אן א וויקל, אפמלענדיג די ווערטער פונעם האזענען מיטן גרעסטן שטעלליכט, אבער נאך א שטיק צייט האט ער שוין נישט געזען קיין שום תועלת און אום מנהל און האט איינגעבן אפגעווערן דאזענען, זיין דעה און כבוד איז אויך שטארק געמאלן, ויל נישט איר יעדן פלאך קען מען געפיען כבוד ענין, און איר האט זיך ערליכט בליח ברידה זיך אבזשטאנן מיט די סמאלע ספיריטועלע -

איר איז צווייטער פארשוואונען געווארן אין מצוה נאכן אונזער, ביז ער האט איינגעבן פארלאזט דעם דרך הנהגה וועלכע לייען, און איז אנגעצויגען געווארן איינע נעץ פון זיינע חבנות - נישט קיין שבת, נישט קיין חתונה, נישט קיין קודשה און נישט קיין צווייטע, ער איז איינגעבן אראפגעקומען פונעם חתונה'דיקן זעק, און אראפגעקומען פון זיך טל מלכות שמים, צום נירטן ווייטאג פון זיינע עלטערן און זיין שווער און זיינע ארבעט באקאנטע און פריינט פון די פריינדיגע צייטן, די ווערטער פונעם רבי'ן זענען דאס חסינות פון 'אמרי ישיב ביתך', זענען איינגעבן פארענען געווארן פון זיין הארץ, ער איז געגאנגען איינעם טאמט פארקערטע ריכטונג - זיך לאנדען וואלדיקן פון זיינע גולטענישן לייען אפזויענען פון זיך יעדן הרע, פריינדיג זיין וועטע ביען טאל חתונה, חסם שווער.

***

איינמאל איז געפארעט געווארן א נירטארייטע חתונה איינעם קעמליכן הויז, דער חתן וועלכע איז געווען דער פריינד, זען פונעם קייטער, האט איינגעמלאזט זיין נירטן טאג ביז צו די קלענסטע פרייט, וויבאלד ער האט געוואלט אז דאס וואל זיך עפעס גאר ספעציעל און סענזיטיוו, זי עס פאסט פארן קעמליכן פאלאך.

צווישן די ארבעט זאכן וואס מען האט צוגעטוישט צום נירטן אונזער, האט ער זיך געזאגט א וועלטבארייטער זענער, עפעס א זיינער שטייען פון די לעצטע מארגן וועלכע קען עס גוט אלע לעבנדיגע עפעקען וואס דער ציבור האט ליב צו הערן, און דאס מוז זיך עפעס א ספעציעלע מייסדע וואס קען אפירייען דעם מעמד לחבנות בית המלכות, וואו עס וועלן זיך שטענדיג זיין פילע קעניג, שריים און פרייט פון די באבע וועלט.

מען האט אסאך אנגעפערט, ביז אלע זיינעם און שריים זענען אנגעקומען צו די קלארע חלטה אז דער זענער וואל זיין נישט קיין ארבעטער ווי דער אירעווער זענער 'אברהם קשיטער' ער איז דער פארשטענער פאר וואו חתונה ער איז שטארק בארייט איר די באבע וועלט, און זיין נאמען וועט אים גייען כבוד מען האט איר געשיקט מענטשן ספיריטועל וואס באוועקן זיינע יוג-אונטן, און זיינער האט מודה געווען פארזאד אז ער איז דאס מערסטע פאסיג פאר אום חתונה.

א קאנטראקט איז באלד אנטשטענדיק געווארן צווישן דעם קעמליכן פאלאך און דער זענער אברהם קשיטער, וואו עס איז באשטימט געווארן אז ער וועט ערשיינען ביי די נירטע חתונה וואס וועט פארקויפען איינע ווייטן נאנט חתונה, און דעם נירטארייטע פראסטעלן קעניגליכן הויז.

אן יענעם טאג, דעם דריטן לענטל חתונה, זייט ווייט פון דארט, ווי אין אן אונזער וועלט איינגעבן, איז וועמאלט דער

הילולתו סאדיקער רבי געזעצן אין א מוראדיען זביקות כבוד, זייענדיג אינגאנצן פארטייט מיט זיין גאנצן בוך נפש און נשמה און זי עבדה פון די הילילע תוכה ליכט. מלובלעט איז זיין געזיכט געווארן אינגאנצן פארמאסט, און נישט ווי זיין שטייגער האט ער געזיכטן אז מען זאל זען דעם "זען המלאך", וועלכער איז סקול פון זיין עלטער זיין דער הילילע רבי שלום מוהרביטשער ז"ל, ז"ע [דער נאמען פון הר"ק רבי שלום מוהרביטשער ז"ל, וועלכער איז געווען דער נאטע פונעם הילילע ווייניגער ז"ל, און א געזיכטער געלעגנהייט, ווען די מלאכים האבן געזאלט עבן א מנהג פארן הילילע רבי אברהם המלאך, האבן זיי אים געזעצן דעם נעמן פאר א מנהג].

דאס האט אויסגעזען פונעם האנדער ביי אלע חסידים, וויבאלד דער נעמן איז געווען געאיגנט בלויז פאר גאר געהייערע און אייביגע צייטן, אזוי ווי ביי א חופה וכוונת.

אין דער הילילע רבי איז געזעצן ביי די ליכט, און געזעען דעם נעמן "המלאך" אסאך מאל נאכאנאנד מיט א געוואלדיגע זביקות און ההלכות, מען האט קלאר געקענט זען, ווי ער שטענעט זיך זייער און צו פונקט א פארהיליגעטער זען, די חסידים האבן נישט געוואלט פון וואס דא רעדט זיך, אבער ווי די שטייגער פון חסידים, האבן זיי געוויסן און האבן געלייבט מיטן גאנצן הארץ אינעם רבי'ן, און צווישן זעם רייען פראכטיקן התורה'אל, וואו די חתונה פונעם מייך איז מיערליך געמאדעט געווארן, און אנהייב האט אלעס געקלאפט, זעם מייך פון אלע צדדים, די הערליכע פארבייטע זענען סערווייט געווארן מיט גרויס נבד, און זען יעדער איינער איז געווען עט אויסגעלייט פון די שטייגער זיין, האט דער אפריער אויסגעזען דראמאטיש, אז אביש וועט דא אפטרעטן דער וועלטבאריסטער זענער, וועלכער איז באוואוסט איבער די גאנצע העלט מיט זיין הערליכן שטייט, און וועט יעצט באשיינען די חתונה לכבוד של מלכות, און דאס איז נישט קיין אבדערע, ווי "אברהם קשיינבער" דער קול האט זיך אויפגעטעלט אויף די פיס און געזעצן האבט פארטן פיס די חתונה, און אונזער די הילילע איבערזאסטע קולות, איז דער איינציגער מיטטער אויסגעקומען מיט א הארציגן שטייגל, אנגעטן מיט זייער געזעסע קליידער, כדי דראפגלייך אום מעמד פון "איינמא און לעבן".

אבער צו יעדעס וואונדער, ווי גאר אברוהל האט זיך געשטעלט אירען באלעטער, און האט פראכטיק געזען זיין מיל צו זענען, איז ער ווי שום געווארן זיין געזיכט איז געווארן ווי און האט געזען טוישן קאליר, ער האט אויסגעזען צווישט און רעדראקן! אזוי ווי אים קיינמאל נישט געשען! פון הערענדיג און מיינענדיג מאל וואו ער טוט שטייגען איבער די גאנצע העלט און אלע סארטן שטייגענען, אבער אזוי נאך געקענט ער נישט ער האט מלובלעט פארזעצן אלע געוואנען, אלע הערליכע שטיקלעך האט ער האט זיך אנגעטוישן פון פריער, אלעס אלעס איז פארשוואונדן געווארן פון זיין פה ווי ער וואלט קיינמאל דארט נישט געוויזן.

די באהיליגע האבן אנגעהויבן זיין זיכט פון אומגעזעהן, די טיים און באדינער האבן אים אנגעהויבן באזארגטן מיט ברענענדיגע בליקן, צוטייג אירען געשעצטן שטודירונג וואס ער האט זי דא אזוי פראס אייגענטומט איינעם די הערליכע חתונה. ער האט אבער נישט געקענט אנהייבן אפילו די קלענסטע שטיקלעך גארניסט! ער איז געבליבן שטיין ווי צוגעגאלט זעם ארט, וויסן ווי קאליר זיין נשמה האט זיך מלובלעט אויסגעליידיגט פון אלע זייער הערליכע און בארייכט געמאכט.

אזוי שטיינדיג פארלירן און רעדראקן, האט זיך אברוהל מלובלעט דערמאנט און די שטייגען פון זיין הארץ, און גאר אן אלטער נעמן, האט ער האט געמלעט זענען ווען ער האט זיך געווייט ביים הילילע רבי'ן אין סאדיגורא, דאס איז געווען דער הילילע "זען המלאך"!!!

און דער האנדערליכער נעמן איז יעצט אויסגעקומען אין זיין געדאנק, און האט זיך געשטארקט אלס מען און מען מיט יעדן

רעז האט איז דורכגעגאנגען, און האט זיך צושטיילט אויף די שטונדעס פון זיין הארץ.

פאר א רגע, איז א ווילדע דעקאדן אויסגעקומען ביי אים און מען, צו זענען אויפן ארט דעם האנדערליכן נעמן, האט זייער גליקן איז נישטאן ער האט פארמאכט זייער אויגן און האט שוין נעמעט אנגעהויבן זענען דעם הילילע נעמן, אבער מלובלעט, אינעם לעצטן סעקונדע, האט ער זיך צוויקענען אלעס מיט געוואלד דער נעמן האט אנגעצויגן ביי אים דעם אריינן פונעם האט געשייט זיך סוף און די נשמה, און חשוט קיינמאל נישט אינגאנצן פארזיגן פון א אריינן נשמה!!!

ווי גאר ער האט זיך דערמאנט דעם סוף און שוויש פונעם נעמן, ווער עס האט עס צוזאמגעשטעלט, און פון וואו עס קומט, און ער האט געדענקט וויאזוי מען האט עס געזעען מיט א געוואלדיקן התעוררות און ספעציעלע צייטן אינעם חבד הקודש אין סאדיגורא און אין חוסיין, איז ער נישט געווען איסטנאנד צו זיך געזען זענען און הילילע נעמן, דא אינעם העכסטן סטאדא און מיינע צווישן די יעדענע נעמן.

ער איז מלובלעט אויסגעקומען געווארן מיט א געוואלדיגע איבערליכע ההלכות פון הרהורי השונה חרטה אויף זיך ביטען מצב הרהורי. ער האט מיטמאכאל געמאכט ווי ווייס ער האט געוואנדערט און זי לעבטע און.

האב בין ארץ - האט ער געזען צו זיך. "אקרה" האט זיך נשמה געשריגן מיט שטארקייט, עס איז דאך חטאי' היינט, אלע מייער חברים, די הילילע חסידים, שטייען יעצט נחזרת קודש אינעם געהייערעטן עת רבנו פון לעטצטן ביים הילילע רבי'ן, און און שטיי דא צווישן די בערג מיטן, סוף אינעם טאל חתונה!

און מלובלעט... איז ער שוין נישט געווען מסוגל ווייטער צו שטיין אהר, זיך נשמה האט זיך אנגעצויגן פון די אויסרייכענדיגע חסידים געדאנקען, אזוי ווי חול וגאון וכוונת "יש קוה שלום בשעה אחת", ווען די גמרא דארט, ער האט גלייך אפגעהאקט מיט א פנטאקייט, און דא און יעצט האט זיך אלעס געענדיגט!

ער האט געמאכט פיס און איז פון דארט אנטלאפן, צו יעדעס האנדער, און איז צוויקען אויסגעקומען, ער איז מיט איבערגעדרייט געווארן צו א יעדע מענטש. מלובלעט האט ער געמאכט ווי ריכטיג עס זענען געווען די ווייטערע האט דער רבי האט אים דערמאלט געמאכט אז דאס געזעסע איז צו סקייט זיין רעם "אשר ישבו ביתך".

דערמאלט האט ער זיך אויסגעלאזט און זען ער זיין הילילע רבי'ן, וואו ער האט אויסגעזען דעם גאנצן האנדערליכן עבודה וואס דער הילילע רבי האט זיך באטיט פארן היקון פון זיין נשמה, און יענעם דייטן לעבטל פון חסידים.

ער איז אויסגעקומען צום רבי'ן מיט גרויס צוויקענדיקייט, שטיינענדיג פון געווייזן, און האט מקבל געווען אויף זיך חתונה שלמה, לויט ווי דער הילילע רבי האט אים אנגעוויזן.

אס די מוראדיגע מעשה איז נפרסעט געווארן ביי אלע אידן, און האט געמאכט א געוואלדיגע קרושה השם אויף דער וועלט, ווען יעדער איינער זעט מיט די אויגן, דעם געוואלדיקן כח פון די הילילע צדיקים און איר דעם כח פונעם געהייערעטן נעמן, וועלכער האט מעלה געווען און דערווייטן א שיינע אויפגאבן נשמה טאל חתונה, און האט פארזאמלט "רבי אברהם קשיינבער" און א מלשטיקענדיגע בעל השבחה.

און טיב המעשים - חתונה, ווערט געברענגט דער סוף פון די מעשה ווי פאלגט:

אזוי שטיינדיג נאך אירען באלעטער, איז אברוהל מלובלעט פארשוואונדן געווארן מיט שטארקע חרטה געפילן פון סימן הארץ, און ער האט גלייך אירען ארט באשלאסן צו אפלאזן זיך גאנצע שלענטע אויספירונג, און זיך צוויקענען צום איבערשטן מיטן גאנצן

הארץ, און האמטליך אויך געשייט א וועג צו פארזעצן אלעס האט ער האט געזען ביי יעצט, נאך זייענדיג ביים לעבן.

ער איז גלייך אנטלאפן פונעם באלעטער און פארשוואונדן געווארן פונעם קעניגליכן מלאך, ער איז טועל אויסגעלאפן, און געמאלדן זיך ווייב אז ער האט פערסט באשלאסן צו פארלאזן דעם גאנצן הקשר זייער לעבן, און זיך צוויקענען צום איבערשטן, און צוויקען אנהייבן צו היטן די חתונה און צווישן זיך עס דארף צו זיין, און זיך אויך צוויקענען צום הילילע סאדיגורער רבי'ן.

און אזוי האט ער געטון, נאך עטליכע וואכן פון זיך צוויקענען צו חסידים חתונה, איז ער געפארן צום סאדיגורער רבי'ן, אוקטאבער נאך אויסגעזען ווי א געשענדיקער, אזוי ווי די צייט ווען ער איז געווען פארטרעט.

רבי אברהם איז אויסגעגאנגען צום רבי'נס צייט, און געפרעגט דעם רבי'ן: דערקענטו מיר דער רבי'ן? האט דער רבי געענטפערט: און דערקען זיך און איר געזען זיך טוט. זיין נאמען איז אברהם קשיינבער. יעצט, דערבייל מיר אלעס וואס האט מאסירט מיט זיך אנגעהויבן פונעם דייטן לעבטל חתונה היינטיגן יאר, ביי יעצט, און האלט גארנישט צוויקען.

האט רבי אברהם אנגעהויבן דערציילן און זיך מוודה געווען פארן רבי'ן: "אף תפקי אף קקודי הילא, אינעם דייטן לעבטל חתונה היינטיגן יאר, האט דער מייך פון אונזער מרידה געמאכט א נויטן באל לבדו המלכות, און וויבאלד ער האט געזעט א זענער וואס קען עס זענען, און איר און באוואוסט געווען אלע גרויסע מביין און מייסטער און מנהג, האט מיר דער מייך געלאזט צו קענען זענען ביי די סעודה, און פארטן פון אלע פריצים און שרי המלכות.

ווען עס איז געקומען דער צייט וואס איר האב געדארפט אויסגיין אירען באלעטער און זיך געזען זענען, האב איר מלובלעט פארזעצן אלע נעשים וואס איר זיך געווען געוואוינט צו זענען און אלע פערטער, און גאר איר נעמן האב איר געדענקט, דאס איז דער נעמן פונעם מלאך, וואס איז סקול פונעם הילילע רבי אברהם המלאך.

גאר דערמאלט האב איר געזאגט, אז נאכט איר האב אויפגליבן געוויינט, פונעם געזענען איז נישט פאסיר צו זענען און הילילע נעמן און פארטן פון טיב ערליע, וועלכע האבן נישט קיין שום קשר צו קרושה און אלקות.

מלובלעט האבן מיר די געפילן פון חרטה און חתונה אינגאנצן באשטען, און איר האב נישט געזענען קיין רח, ביז איר האב גלייך באשלאסן אז איר זיך חתונה טון בחסודה שלמה.

איר זיך אנטלאפן פון די סעודה, און איר האב געלאזט וויסן ביי מיר אונדערזיין אז איר זיך חתונה טון און פארלאזן דעם שלמען וועג, און אזוי האב איר געטון, און איר קען מיר צוויקען צווישן צו די חתונה וועג, און יעצט בין איר אויסגעקומען צום רבי'ן, און איר בעט אז דער רבי ווי מיר הייק א דרך חסידים.

ווען דער נעמן איז נפרסעט געווארן ביי די חסידים, האט דער רבי געמאכט צו זיך יעצט פארטייט איר שוין לספר, וואס איר זיך אזוי פארזעצן געווען אינעם דייטן לעבטל חתונה, און פארזאמט איר האב דערמאלט געווייטן אז מען זאל זענען דעם נעמן המלאך.

פון אט די מעשה קען מען זיך לעווען דעם געוואלדיקן קרושה פון זיך חתונה, וועלכע זענען גאר געהייערעט טעג, און מען קען מערליך און צוויקענען אויסזען קיינער צום איבערשטן, און אפילו איינער וועלכער האט זיך געזען און זיך סימפון פון די קלימות, קען זעה זיך צו חתונה וויסן נאך פון די ליכטיקייט פון די חתונה ליכט, און מקבל זיך אויף זיך על מלכות שמים, ולעשות רצון בלבב שלם.

איר זענען מיר דעם געוואלדיקן קרושה און כח פון די צדיקים וועלכע קענען זיין צו זיך נשמות פון חייטע דערער און אויסגעקומען און זיך געדאנקען פון חתונה, און איר איר זיך חתונה איז געטון געווארן די חתונה און זיך חיים זענען געמלה געווארן ווען די הילילע חתונה - די צדיקים וואס זענען געווען איר יענעם דור, און איר יעדע זעה קענען ער זיך האלטן אויף איר זיך שפעטערדיגע חתונה.

על הברכה יעמדו

ניתן להצית את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או לארציית

לקבלת העלון במייל (דוא"ר) נא לשלוח לפייל המצוי"ב

התורמים להפצת העלון

לער הרב יעקב סטאל זעלם חתונה הרב' שורא זעל טיער	החיים הקיימים השמחים חסידים לישן וניש הרב יהודה בן שרה שייטל והרב שמואל יחזקאל בן שרה שייטל אל שפעותם - להצלחה בכל העניינים	ישיב בן סילה חוה לרפאה שלמה	החיים הקיימים השמחים חסידים לישן וניש הרב יהודה בן שרה שייטל והרב שמואל יחזקאל בן שרה שייטל אל שפעותם - להצלחה בכל העניינים	לער הרב יעקב סטאל זעלם חתונה הרב' שורא זעל טיער	לער הרב יעקב סטאל זעלם חתונה הרב' שורא זעל טיער	לער הרב יעקב סטאל זעלם חתונה הרב' שורא זעל טיער	לער הרב יעקב סטאל זעלם חתונה הרב' שורא זעל טיער	לער הרב יעקב סטאל זעלם חתונה הרב' שורא זעל טיער	לער הרב יעקב סטאל זעלם חתונה הרב' שורא זעל טיער
---	--	--------------------------------------	--	---	---	---	---	---	---

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים | טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקרו! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך פוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענוינינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרופס) בקונץ להדפסה. Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173